

Sygn. akt: I C 840/20

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
-----------------	---------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 grudnia 2020 r. w K.

w trybie art. 339§1 k.p.c.

sprawy z powództwa (...) Państwowych Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko C. D. i H. D.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych C. D. i H. D. na rzecz powoda (...) Państwowych Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 959,97 (dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć i 97/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 319,99 (trzysta dziewiętnaście i 99/100) złotych za okres od 01.11.2019r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 319,99 (trzysta dziewiętnaście i 99/100) złotych za okres od 03.12.2019r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 319,99 (trzysta dziewiętnaście i 99/100) złotych za okres od 01.01.2020r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 387,00 (trzysta osiemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do pkt I i III.

I C 840/20

UZASADNIENIE

(co do części oddalającej powództwo w wyroku z dnia 02.12.2020r.)

Powód (...) Państwowe S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych C. D. i H. D. solidarnie kwoty 959,97 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 319,99 zł za okres od dnia 16.10. (...), od kwoty 319,99 zł za okres od 16.11.2019r. i od kwoty 319,99 zł za okres od 16.12.2019r. Podniósł, że roszczenie wynika z przysługującego powodowi uprawnienia do żądania odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu, które wynika z art. 18 ustawy o ochronie praw lokatorów. Pozwani pomimo kierowanych do nich wezwań nie uiszcili dochodzonego pozewem zadłużenia z tego tytułu.

Pozwani C. D. i H. D. w zakreślonym terminie nie złożyli odpowiedzi na pozew, ani też w inny sposób nie zajęli stanowiska w sprawie. Nie żądali także rozpoznania sprawy na rozprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Pozwani C. D. i H. D., pomimo wezwania, w zakreślonym terminie nie złożyli odpowiedzi na pozew, ani też w inny sposób nie zajęli stanowiska w sprawie. Mając to na uwadze, Sąd wydał w sprawie wyrok zaoczny w trybie art. 339§1 k.p.c. Stosownie do art. 339§2 k.p.c., Sąd uwzględnił powództwo w całości, co do roszczenia głównego pozwu.

W ocenie Sądu, powództwo nie jest jednak zasadne w całości w części dotyczącej żądania zapłaty odsetek. Co do samej zasady, żądanie zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie sformułowane w pozwie przez powoda znajduje uzasadnienie w treści art. 481§1 i 2 k.c.

Stosownie do powołanego przez powoda art. 18 ust. 1

ustawy z 21.06.2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego (j.t.: Dz.U. z 2020r., poz. 611), osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie.

Roszczenie określone w art. 18 ustawy o ochronie praw lokatorów (dalej: u.o.p.l.) nie jest czynszem najmu, lecz roszczeniem odszkodowawczym, które powstaje w związku z zajmowaniem lokalu bez tytułu prawnego. Zważywszy na kompensacyjny charakter roszczenia odszkodowawczego, nie może ono powstać wcześniej niż powstała szkoda, tj. zaistniał stan zajmowania lokalu przez byłego najemcę. Z tych względów przyjęć należy, że do określenia terminu wymagalności roszczenia odszkodowawczego wywodzonego z art. 18 u.o.p.l. nie ma zastosowania art. 669 § 2 k.c., przewidujący płatność czynszu z góry do dziesiątego dnia miesiąca lub w terminie wynikającym z uprzednio łączącej strony umowy najmu. Podkreślić należy, że art. 18 ust. 1 w/w ustawy stanowi samodzielną podstawę do żądania zapłaty wynikającego z niego roszczenia. Nie budzi wątpliwości, iż jest to świadczenie okresowe, które stosownie do dyspozycji tego przepisu, jest płatne co miesiąc. Przyjęć zatem należy, że staje się ono wymagalne za każdy miesiąc z nastąpieniem pierwszego dnia kolejnego miesiąca (tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z 13.05.2014., sygn. akt I ACA 1341/13 – który to pogląd Sąd podziela)

Z tego też względu przyjęć należało, że wskazane w pozwie roszczenie o zapłatę odszkodowań za kolejne miesiące: październik 2019r., listopad 2019r. i grudzień 2019r. nie stały się wymagalne, tak jak wskazał powód, z nastąpieniem 16 dnia tego miesiąca za który przysługuje, ale z nastąpieniem 1 dnia kolejnego miesiąca, tj. odpowiednio 01.11.2019r., 01.12.2019r. i 01.01.2020r. Przy roszczeniu za miesiąc listopada 2019r. należało dodatkowo wziąć pod uwagę dyspozycję art. 115 k.c., zgodnie z którym, jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą. Zważywszy zatem, iż 30.11.2019r., tj. ostatni dzień na dokonanie zapłaty odszkodowania za listopada 2019r., wypadał w sobotę, termin, stosownie do art. 115 k.c., uległ przesunięciu na poniedziałek, tj. dzień 02.12.2019r. Sąd roszczenie o zapłatę odszkodowania za listopada 2019r. stało się wymagalne w dniu 03.12.2019r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz powoda odsetki od dochodzonych kwot odpowiednio: od 01.11.2019r., od 03.12. (...) i od 01.01.2020r. (pkt I wyroku). Dlatego też roszczenia o zapłatę odsetek sprzed dat wskazanych w pkt I pozwu, Sąd oddalił, jako nie znajdujące uzasadnienia w okolicznościach sprawy, albowiem dotyczyły okresów sprzed daty wymagalności roszczeń za poszczególne miesiące, kiedy dłużnicy nie pozostawali jeszcze w zwłóce.

Zważywszy, że oddalenie dotyczyło jedynie niewielkiej części roszczenia powoda, nie znalazło to wyrazu w orzeczeniu o kosztach procesu, o których Sąd orzekł stosownie do art. 98§1 i §3 k.p.c.